ВНЗ «Київська академія прикладних мистецтв»
Структурний підрозділ «Міжнародний фаховий коледж моди і дизайну»

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ДО ВИКОНАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОГО ПРОЕКТУ

для здобувачів фахової передвищої освіти
освітньо-професійної програми «Дизайн»
галузі знань 02 Культура та мистецтво
спеціальності 022 Дизайн
денної форми навчання

Київ 2023

Розглянуто і схвалено на ЦК з мистецьких дисциплін СП «Міжнародний фаховий коледж моди і дизайну» ВНЗ «Київська академія прикладних мистецтв», протокол №1 від «30» серпня 2023 року.

Голова ЦК _____ Аліса ФІЛІМОНОВА
(підпис)

Укладачі: _____ Тетяна ЧОРНА-СТЕПАНОВА, старший викладач, спеціаліст І категорії, викладач СП «МФКМіД» ВНЗ «КАПМ»
(підпис)

_____ Дар'я СЛОБОДЯНЮК, спеціаліст І категорії, викладач СП «МФКМіД» ВНЗ «КАПМ»
(підпис)

_____ Інна КОВАЛЕНКО, спеціаліст ІІ категорії, викладач СП «МФКМіД» ВНЗ «КАПМ»
(підпис)

Рецензент: _____ Ірина БОРІЦ, кандидат педагогічних наук, Директор СП «МФКМіД», проректор ВНЗ «КАПМ»
(підпис)

Методичні рекомендації до виконання кваліфікаційного проекту для здобувачів фахової передвищої освіти освітньо-професійної програми «Дизайн» спеціальності 022 Дизайн галузі знань 02 Культура та мистецтво денної форми навчання / уклад. Чорна-Степанова Т.В., Слободянюк Д.В., Коваленко І.О., Київ: СП «МФКМіД» ВНЗ «КАПМ», 2023. 35 с.

ЗМІСТ

ВСТУП……4
1. Загальні положення та вимоги до кваліфікаційного (дипломного) проект…….4
2. Ідеологія та алгоритми виконання дипломного проекту……..…7
3. Тематика кваліфікаційних (дипломних) робіт…….….8
4. Методика виконання дипломного проекту…….……...9
5. Склад кваліфікаційної дипломного проекту…….....11
5.1. Графічна частина……...…11
5.1.1. Склад та структурні елементи проєктної графіки дизайнера зачісок та макіяжу……..…….12
5.1.2. Склад та структурні елементи проєктної графіки дизайнера одягу……15
5.1.3. Склад та структурні елементи проєктної графіки дизайнера інтер'єру……17
5.1.4. Склад та структурні елементи проєктної графіки графічного дизайнера…...19
6. Правила оформлення дипломного проєкту…….……21
6.1. Загальні вимоги……..21
6.2. Нумерація……...22
6.3. Ілюстрації…….……..23
6.4. Таблиці……23
6.5. Формули……24
6.6. Загальні правила цитування та посилання на використані джерела……..….24
6.7. Оформлення переліку літературних джерел……...…….25
6.8. Додатки (подаються за необхідності)……...27
7. Критерії оцінювання дипломного проекту……..28
8. Порядок захисту дипломного проекту…….29
СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ ……..30

ВСТУП

Освітньо-професійний ступінь фаховий молодший бакалавр присуджується здобувачам освіти, які успішно виконали професійну навчальну програму та захистили кваліфікаційний проект. Кваліфікаційний проект виступає важливим етапом перевірки та оцінки підготовки фахівця за спеціальністю 022 Дизайн. Це індивідуальне комплексне завдання творчого характеру, яке засвідчує рівень фахової підготовки здобувача освіти і є однією з форм виявлення теоретичних і практичних знань, вміння їх застосовувати при розв'язуванні конкретних творчих, художніх і технічних.

Кваліфікаційний проект може бути продовженням курсового проекту або окремим самостійним проектом, що відповідає вподобанням та інтересам здобувача освіти. Здобувачу освіти надається право попереднього вибору теми. Тематика кваліфікаційних проектів готується керівниками.

Виконання кваліфікаційного проекту передбачає:

- систематизацію та закріплення отриманих за час навчання теоретичних знань і практичних вмінь здобувача освіти;
- виявлення його здатності обирати і аналізувати проектну проблему, робити висновки й узагальнення;
- застосування методики проведення дизайн-проектування стосовно обраного об'єкта;
- самостійне рішення конкретних творчих, художніх та інших завдань, обґрунтування конкретних пропозицій;
- визначення рівня готовності випускника до самостійної практичної роботи, творчого розв'язання завдань проектної діяльності.

Кваліфікаційний проект виконує атестаційну функцію, виявляє рівень підготовки фахівця, його уміння самостійно вирішувати конкретні наукові та проектні завдання, моделювати проектну ситуацію.

Фаховий молодший бакалавр зі спеціальності «Дизайн» підготовлений до професійної діяльності. Він може виконувати творчу, проектну, виробничу, організаційно-управлінську роботу на виробничих підприємствах, фірмах та організаціях, профіль яких відповідає напрямку його фахової підготовки.

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ТА ВИМОГИ ДО КВАЛІФІКАЦІЙНОГО (ДИПЛОМНОГО) ПРОЕКТУ

Кваліфікаційний (дипломний) проект визначається, як індивідуальне, самостійно виконане проєктне рішення обраного предмета / об’єкта або об’єктів у контексті чотирьох спеціалізацій – «перукарське мистецтво та декоративна косметика», «дизайн одягу», «графічний дизайн», «дизайн інтер’єру», під час виконання якої студент має продемонструвати свої властивості особистості, що складають структурну основу професійної діяльності:

- творчий світогляд, образне і логічне мислення;
- інтуїція, почуття гармонії, художній і естетичний смак;
- об’ємне-просторове уявлення і просторове мислення (відвернений аналіз і синтез просторових ознак і відношень);

- образна структурна уява, конструктивні здатності;
- почуття матеріалу, володіння мовою художньої виразності;
- здатність міркування, узагальнення, порівняння, розрізнення, аналізу, синтезу, приймання рішення, втілення задумів у реальність;
- здатність до самооцінки, причому не тільки по завершенню роботи, а починаючи зі збору інформації, при ескізуванні та відпрацьовуванні форми і елементів.

Також, під час виконання кваліфікаційної (дипломної) роботи студент має використати свої знання, уміння та навички здобуті за весь період навчання.

Виконуючи кваліфікаційну (дипломну) роботи, студент повинен

знати:

- властивості форми розроблюваних об’єктів (геометричний вид, розмір, маса, положення в просторі, колір, фактурність);
- засоби виявлення форми і простору (ритм, пропорції, масштаб і масштабність, контраст і нюанс, симетрія і асиметрія, динаміка і статика);
- прийоми формоутворення розроблюваних об’єктів, як засобів створення виразного, інформативного зовнішнього вигляду;
- основні категорії проєктної діяльності (образ, функція, технологія);
- основні принципи, засоби і прийоми побудови модної, сучасної, гармонічної форми;
- споживчі аспекти розроблюваних об’єктів;
- функціональні аспекти розроблюваних об’єктів (простота та зручність у користуванні, зручність у технічному обслуговані, зручність у гігієнічному обслуговані, простота та мобільність у процесі монтажу та демонтажу, ремонтоздатність);
- технологічні аспекти розроблюваних об’єктів;

уміти:

- збирати інформацію, її систематизувати та аналізувати;
- сприймати і аналізувати абстрактні і конкретні ознаки будь-якої форми, закономірності її побудови, організаційний склад, пластику, пропорції, взаємне розташування та взаємозв’язок частин і елементів;
- розпізнавати залежність істотних матеріалів, їх конструкторсько- технологічні якості на принципи формоутворення об’єктів;
- цілеспрямованими діями самостійно створювати нові уявлення, оперувати і репродукувати ними;
- формувати, розвивати і виражати авторський задум, що відповідає поставленій задачі;
- позначати вплив середовища на проєктований об’єкт;
- підходити творчо до рішення будь-якого завдання, розробляти оригінальні за художнім задумом і виконанням розроблюваних об’єктів із заздалегідь заданими властивостями; відпрацьовувати оптимальний варіант без утрати образності до відповідності поставленої задачі;

- вільно оперувати та свідомо використовувати прийоми та засоби формоутворення для створення власних рішень;
- бачити за чисто формальними явищами змістовний початок; уловлювати при роботі з розроблюваними об’єктами суттєве і характерне, проводити узагальнення і здійснювати порівняльний аналіз створених конкретних об’єктів з метою одержання оригінальної і гармонічної композиції;
- виконувати на високому рівні композиції в об’ємі та на площині; правильно організувати робочий процес, користуватися макетними матеріалами і інструментами;
- творчо використовувати знання і навички з інших спеціальних курсів (рисунку, живопису, композиції, технології матеріалів, ергономіки та ін.).

мати навички:

- широкого діапазону пошукових дій на початкових стадіях ескізування, спостереження, експерименту;
- образного уявлення форми з наступною візуалізацією рішень у вигляді ескізів на папері або в моделі;
- використання антропометричними даними людини у залежності від поставленої задачі,
- постійної необхідності міркувати, аналізувати свої пропозиції та критично вибирати з ряду ескізів оптимальний варіант;
- самостійного досягнення нових для себе результатів, народження принципово нових ідей, у межах поставленої задачі.

Дипломний проєкт студента, який навчається за спеціальністю 022 – Дизайн є його випускною кваліфікаційною роботою і становить закінчену розробку (проєкт), у якій систематизовані всі знання та вміння, отримані в процесі освоєння всіх дисциплін соціально-економічного, загально- професійного та спеціального циклів. Дипломна робота повинна відображати вміння студента самостійно приймати рішення, аналізувати вихідний матеріал як в контексті художнього рішення, так і з погляду технологічної та економічної доцільності. Зрозуміло, що випускник у дипломній роботі повинен продемонструвати свої можливості і вміння вирішувати завдання, що відповідають кваліфікації «дизайнер».

У галузі гуманітарного та соціально-економічного знання випускник повинен володіти знаннями в галузі гуманітарних і соціально-економічних дисциплін, також застосовувати їх у своїй професійній діяльності;

Із загально-професійних дисциплін:

- орієнтуватися в спеціальній літературі, що стосується як обраного виду дизайнерської спеціалізації, так і інших областей дизайну в цілому;
- знати і розуміти основні закономірності розвитку дизайну;
- володіти практичними навичками різних видів образотворчого мистецтва, розуміючи специфіку їх виразних засобів при застосуванні к проєктному процесі.

Із спеціальних дисциплін:

- володіти теоретичними знаннями та практичними навичками дизайнера;
- вміти аналізувати об’єкти дизайну;

- мати досвід реалізації проєктного (художнього) задуму на практиці;
- володіти навичками застосування комп'ютерних технологій в галузі дизайну.

Під час роботи над проєктом потрібно своєчасно консультуватися зі своїм керівником. Для цього використовують заняття в аудиторії, де проходять усі необхідні консультації – не менше одного разу на тиждень. У разі введення режиму карантину (локдауну), усі консультації переводяться у «онлайн», і не змінюється часовий термін. Такий підхід до виконання кваліфікаційної (дипломної) роботи дозволить уникнути помилок, які апріорі будуть допущені при роботі над нею. Окрім того, це гарантує правильне та якісне виконання усіх структурних елементів дипломної роботи та її успішний захист.

На цьому завершальному етапі підготовки за спеціальністю 022 – Дизайн здійснюється перевірка здобувача щодо його готовності до професійної роботи в галузі дизайну.

2 ІДЕОЛОГІЯ ТА АЛГОРИТМИ ВИКОНАННЯ ДИПЛОМНОГО ПРОЕКТУ

Під час виконання дипломної роботи студент повинен вирішити такі завдання:

- визначитися з темою дипломної роботи (підготувати презентацію) або отримати тему від випускаючої кафедри;
- провести пошук відповідних аналогів і прототипів вітчизняного та закордонного виробництва об'єктів у контексті чотирьох спеціалізацій – промислового та мультимедійного дизайну, дизайну візуальних комунікацій;
- проаналізувати нормативні вимоги, щодо проєктування об'єктів у контексті трьох спеціалізацій – промислового та мультимедійного дизайну, дизайну візуальних комунікацій;
- зробити передпроєктний аналіз з обраної теми: щодо проєктування нового об'єкту та обґрунтувати своє проєктне рішення;
- запропонувати оригінальне проєктне рішення об'єкту або об'єктів з детальною розробкою функціонально призначення, його розумної конструктивно-технологічної організації та об'ємно-просторової структури сучасного дизайнерського об'єкту;
- створити художньо виразний та емоціонально насичений образ нової об'єкту або об'єктів у контексті чотирьох спеціалізацій – «перукарське мистецтво та декоративна косметика», «дизайн одягу», «графічний дизайн», «дизайн інтер'єру» та досягти гармонійного поєднання його внутрішньої структури та зовнішнього вигляду;
- виконати на відповідному професійному рівні всі компоненти, що входять до графічної частини проєкту, використовуючи сучасні комп'ютерних технології та відповідне програмне забезпечення;
- виконати на високому професійному рівні макетну частину проєкту у контексті чотирьох спеціалізацій: для перукарського мистецтва та декоративної косметики – колекцію з трьох образів (перспективний, актуальний та фентезійний); для дизайну одягу – виконати колекцію з 3-5 моделей костюму; для графічного дизайну – створення брендбуку та розробка айдентики компанії; для дизайну інтер'єру – створення дизайн-проєкту житлового\нежитлового приміщення (включано з технічною частиною)

- скласти пояснювальну записку;
- підготуватися до захисту дипломної роботи та кваліфіковано побудувати доповідь та відповіді на питання екзаменаційної комісії.

До захисту допускаються студенти, які не мають академічних заборгованостей.

3 ТЕМАТИКА КВАЛІФІКАЦІЙНИХ (ДИПЛОМНИХ) РОБІТ

Тематика дипломних робіт має бути актуальною, відповідати сучасним тенденціям та вирішувати нагальні проблеми предметного світу. Під час визначення тем враховуються пріоритетні напрями розвитку сучасного дизайну у контексті чотирьох спеціалізацій – «перукарське мистецтво та декоративна косметика», «дизайн одягу», «графічний дизайн», «дизайн інтер'єру». Відповідно, теми дипломних робіт можуть різнитися:

для спеціалізації «перукарське мистецтво та декоративна косметика» – це предмети масового споживання та об'єкти міського середовища, як житлового, так і громадського призначення;

для спеціалізації «дизайн одягу» - колекція сучасних моделей одягу у відповідності із обраною проблематикою (соціо-економічною, культурологічною, екологічною тощо);

для спеціалізації «графічний дизайн» - це створення брендбуку та айдентики компанії на обрану тему;

для спеціалізації «дизайн інтер'єру» - це простори як житлового, так і громадського призначення, а також об'єкти для оздоблення цих середовищ.

Також серед тем можуть бути ініціативні проєкти по створенню предметів та об'єктів експериментального (футуристичного) характеру, що мають унікальну побудову або функціональне призначення та сприяють майбутньому розвитку дизайну в цілому, та інноваційному формоутворенню зокрема.

Зрозуміло, що теми кваліфікаційної (дипломної) роботи підбираються згідно з планом навчання (спеціалізації) студентів останньому курсі.

Дипломна робота виконується студентом індивідуально і самостійно. В окремих випадках, коли розробляються складні та масштабні проєкти, дипломні роботи можуть бути комплексними. Комплексна дипломна робота виконується кількома студентами одночасно та має єдину тему та об'єкт/об'єкти проєктування. Вона повинна мати єдину концепцію проєктного рішення, але при цьому має визначатися частиною (часткою) участі кожного виконавця. Проєктні рішення всіх виконавців комплексної дипломної роботи мають бути обов'язково взаємопов'язані і підпорядковані загальній меті проєкту, але кожен студент повинен зробити проєкт окремого об'єкта, узгодженого із загальним рішенням. Усі структурні елементи кваліфікаційної роботи, зокрема пояснювальні записки, складаються кожним автором проєкту окремо, у повному обсязі. Проєктні групи у такому разі можуть складатися із студентів однієї спеціалізації.

У тематиці дипломних робіт надається перевага реальним замовленням підприємств, компаній та фірм різних форм власності.

Усі теми заслуховуються та затверджуються на засіданні ЦК.

Також на засіданнях ЦК контролюється та фіксується весь період проходження дипломного проєктування згідно з календарним планом. Особлива увага при цьому, приділяється аналізу соціально-економічних і виробничих умов, з наступним вибором найбільш перспективних конструкторських і технологічних напрямів, а також

обґрунтуванням проєктної концепції та продукту (предмету або об'єкта) дизайнерської творчості кожного здобувача на відповідність сучасним тенденціям у сфері матеріально-художньої культури.

4. МЕТОДИКА ВИКОНАННЯ ДИПЛОМНОГО ПРОЕКТУ

Дипломну роботу студенти виконують під керівництвом викладацького складу Коледжу, та (якщо це буде потрібно) консультантів з окремих розділів проєкту.

Навчальним планом передбачено поетапне проходження процесу виконання та захисту дипломної роботи.

Виокремлюють три етапи виконання кваліфікаційної (дипломної) роботи, незалежно від спеціалізації за темою:

1) передпроєктний етап;
2) проєктний етап;
3) виконавчий етап.

Перший етап – ***передпроєктний*** пов'язаний зі збором, узагальненням та систематизацією інформації про майбутній об'єкт (предмет) проєктування, про переваги і недоліки, наявні аналоги та прототипи. Цей етап може складатися з чотирьох рівнів: отримання дизайнерського та технічного завдання, усвідомлення проблем споживачів, дослідження аналогів проєктованого виробу і виявлення прототипу проєктованого виробу.

На цьому етапі важливим моментом є усвідомлення проблем споживачів та дослідження аналогів. Це починається з дослідження цільового сегмента ринку, для якого буде призначено продукт. Маркетологи/арт-директори визначають потенційний попит і його розмір (ємність сегмента ринку), тобто виявляють покупців/споживачів, потреби яких не задоволені в достатній мірі або відчувають неявний інтерес до майбутнього продукту і доводять ці відомості дизайнеру. Останній повинен чітко розуміти сегментування ринку і вибір тих його частин, які майбутній продукт здатний обслужити найкращим чином.

Звітність по етапу може становити файли текстів, растрові і векторні файли візуального ряду, файли різних мультимедійних додатків – вони повинні демонструватися при проходженні попередніх консультативних переглядів дипломного проєктування та увійдуть, як складник, до пояснювальної записки.

Другий етап – ***проєктний*** має три частини проходження. Перша частина – ***концептуальна*** складається з чотирьох рівнів: отримання дизайнерського / технічного завдання, підбір матеріалів для проєктованого виробу, вибір технологій виготовлення проєктованого виробу і розробка концепції проєктованого виробу.

Все починається з отримання дизайнерського/технічного завдання, в якому обумовлені необхідні для проєкту тактико-технічні параметри. Після цього необхідно обрати матеріали і технології виготовлення продукту. При цьому збирається інформація про технічні обмеження, властивості обраних матеріалів і технологій. Суть останнього рівня цього етапу – розробка концепції проєктованого виробу. Концепція в цьому разі передбачає ескізні пошуки загального формоутворення в контексті отриманих завдань.

Звітність по етапу також може становити файли текстів, растрові і векторні ескізи візуального ряду, файли різних мультимедійних додатків. Ескізування має бути якісним – ці матеріали є структурною одиницею проєктної графіки та їх можна використовувати під

час її компонування. Також матеріали цього етапу увійдуть складником до пояснювальної записки, а також демонструватися при проходженні попередніх консультативних переглядів дипломного проєктування.

Друга частина проєктного етапу – ***варіантне формоутворення*** складається з двох рівнів – напрацювання «ручних» і/або тривимірних варіантів формоутворення проєктованого виробу і остаточне визначення набору функціональних можливостей.

Напрацювання варіантів формоутворення проєктованого виробу дає можливість визначення остаточного набору функціональних можливостей майбутнього продукту та його зовнішнього вигляду.

Звітність по етапу може становити растрові і векторні файли візуального ряду, файли тривимірних моделей з різних CAD-систем: їх практичне використання зазначено вище.

Третя частина проєктного етапу – ***системне проєктування*** складається з п'яти рівнів: вибір найбільш прийнятного варіанта, визначення архітектури об'єкта, визначення інтерфейсу «користувач – об'єкт», нюансно-пластичного і кольорово-фактурного опрацювання форми проєктованого об'єкта/предмету.

Результатом етапу системного проєктування зазвичай є дизайнерський проєкт, який надає повне розуміння про розроблюваний об'єкт або предмет. На цьому етапі студент-дизайнер разом з керівником або іншими членами групи розробки визначає остаточний варіант майбутнього продукту. При цьому він фіксує архітектуру розроблюваного об'єкта, яку, зі свого боку, підтверджує науковий керівник. Також опрацьовується питання визначення інтерфейсу «користувач-об'єкт». На цьому ж етапі доопрацьовується нюансно-пластична і кольоро-фактурна форма проєктованого виробу до досконалості, пропонуються при цьому варіанти цих рішень для серійного виробництва.

Звітність по етапу становить «кальки» об'єкта у відповідному масштабі у разі виконання проєктної графіки в «ручному» форматі або групу CAD- файлів, необхідних для подальшої роботи: створення візуалізацій та виконання креслень.

Третій етап – ***виконавчий*** пов'язаний із оформленням всіх проєктних матеріалів а трьома напрямами:

–проєктна (презентаційна) графіка;

–демонстраційний макет;

–пояснювальна записка.

Стисло послідовність усього процесу проєктування виглядає так:

–аналіз проєктної ситуації, що дозволяє чітко визначити об'єкт проєктування: на цьому етапі, перш за все, здійснюється збір інформації про об'єкт проєктування; відбувається усвідомлення функціональних властивостей майбутнього дизайн-об'єкта;

–визначення споживача: для успішної реалізації комунікативної функції необхідний аналіз візуальної культури тих, кому буде адресований розробляємий продукт – повинна бути здійснена характеристика їх віку, характеру, моделі поведінки в даній ситуації і т. п.;

–розробка дизайн-концепції – це розробка основної образної ідеї майбутнього проєкту: здійснюється пошуком методів вирішення, які дозволять використовувати нетривіальні, нові ідеї, або використовувати методи, які вже зарекомендували себе; іншими словами, дизайн-концепція – це образна ідея майбутнього проєкту, формулювання його смислового змісту як ідейно- тематичної основи задуму дизайнера;

–проєктний ступінь дизайн-проєктування: створення функціональної схеми об'єкта проєктування, яка ґрунтується на аналізі вимог, що пред'являються до нього з позицій «людина – об'єкт», «об'єкт – середовище»: від цього, з одного боку, будуть залежати напрямки проєктної діяльності, а з іншого – функціональні властивості будуть становити один із критеріїв в оцінці результатів проєктування;

–подача проєкту, обґрунтування ідеї та проєктного рішення: розробка композиційно-пластичних рішень становить візуальний пошук втілення дизайн-концепції, практичне вирішення проблеми співвідношення форми і змісту через ескізування, пошук формоутворення та макетування; вибір оптимального варіанта проєктного рішення через аналіз композиційного рішення цілісності форми, єдності і характеру всіх її елементів, відповідності форми змісту; загальний висновок про об'єкт, що включає його критику, оцінку.

На сьогодні процес дизайн-проєктування характеризується більш розробленою теоретичною базою, що стосується як структурних елементів проєктного процесу, так і його термінологічного апарату. Порівняно з першими теоретичними розробками етапів кількість дизайн-проєктування збільшилася. Ускладнення структури проєктного процесу визначається потребою в більшій його деталізації, яка, насамкінець повинна сприяти більш якісним результатам дизайнерської діяльності.

Варто зазначити, що процес проєктування об'єктів перукарського мистецтва та ДК, дизайну одягу, графічного дизайну та дизайну інтер'єру або будь-якого іншого виду художньо-проєктної діяльності будується на вже розробленій теоретичній основі дизайну. Наприклад, якщо розробка комерційних виробів спирається на художньо-конструкторський аналіз, то логіка етапів графічного проєктування відповідає його методиці.

Таким чином, раніше описані процеси і послідовності проєктування доречні для всіх спеціалізацій; різниця між ними буде полягати тільки в безпосередньому виборі об'єкта (предмета) розробки

5. СКЛАД КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ (ДИПЛОМНОЇ) РОБОТИ

Дипломна роботи складається з графічної частини, демонстраційного макета та пояснювальної записки.

5.1. Графічна частина

Графічні матеріали виконуються у вільній графічній подачі – «ручному» або комп'ютерному форматі. Обсяг графічної частини проєкту складає 4–6 планшетів формату 800 мм × 800 мм або на еквівалентному за площею цілому аркуші завширшки 1600 мм (запечатується область із шириною 1580 мм). Залежно від складності теми дипломної роботи, цілей і завдань, які потрібно вирішити в процесі роботи, керівнику проєкту надається право вносити корективи у пропорційне співвідношення різних складників проєкту.

5.1.1.Склад та структурні елементи проєктної графіки дизайнера зачіски та макіяжу

В методичних вказівках приведено приблизний розподіл обсягу пояснювальної записки і найменування розділів.

В зв'язку з тим, що тематика комплексного кваліфікаційного іспиту щорічно поновлюються і доповнюються з урахуванням нових досягнень в перукарській галузі, з

урахуванням вимог сучасної моди, припускаються відхилення від приблизної розбивки обсягу розділів пояснювальної записки, від найменувань розділів у середині основних частин.

Пояснювальна записка повинна складатися із 10-15 стандартних аркушів друкованого тексту на одній стороні аркуша (формат А-4), містити в собі **вступну, творчу та технологічну частини ілюстровані малюнками та схемами, розміщеними в додатках** за наскрізною нумерацією.

Перед пояснювальною запискою розміщується титульний аркуш з темою , аркуш із змістом комплексного кваліфікаційного іспиту.

Кожна частина письмової роботи повинна розпочинатись з нового аркуша і мати порядковий номер, позначений арабською цифрою з крапкою

Підрозділи в середині кожної частини також повинні мати порядковий номер в межах частини, позначений арабськими цифрами з крапками (1.1, 1.2., 1.3. і т.д.), але не починаютися з нового аркуша, а продовжуватися на поточному аркуші. Винятком може бути те, що залишається знизу аркуша дуже мало місця і крім назви підрозділу текст не вміщується. В цьому випадку знизу залишається трохи вільного місця, а назва розділу переноситься на наступний аркуш.

В тексті пояснювальної записки необхідно показати літературу, що використовувалася для формулювання для тезисів.

В кінці пояснювальної записки, після висновку та додатків, розміщуються аркуш «Використані джерела та література», де наводиться перелік використаної літератури, нормативних довідників, експрес-інформації (не менше ніж 5 джерел).

Малюнки та колажі, що входять до складу пояснювальної записки, підписуються автором роботи і консультантом графічної частини. Зверху справа вказується: ДОДАТОК 1, 2 ... Знизу посередині малюнок і колаж нумерується: МАЛЮНОК – 1, 2, ... і т.д. Технологічна карта з позиціями підписується: Рисунок 1а, 1б, ... і т.д. **В тексті повинні бути посилання на малюнки та позиції технології виконання розробленої зачіски.**

Другий аркуш роботи вміщує зміст пояснювальної записки. Оформлення “Змісту” виконується згідно ДСТУ оформлення роботи.

Описова частина пояснювальної записки ілюструється малюнками, рисунками. Всі малюнки виконуються в кольоровому зображенні, техніка виконання малюнків обирається студентами самостійно. **Колаж відповідно темі на форматі А-4, малюнок розробленої зачіски (стрижки) на форматі А-3 (заламіновані), технологічні карти з фарбування (колорування) на форматі А-4, та виконання зачіски (стрижки) на форматі А-4 та А-1 .**

До розділу 1.1.

– 1 колаж

До розділу 1.2.

– 1 малюнок розробленої моделі (в виграшному ракурсі)

– 1 малюнок розробленої моделі зачіски (дублюється на аркуші формату А3);

До розділу 2.1.

– технологічна карта виконання фарбування (колорування) (не менше ніж 2-3 позицій)

– технологічна карта виконання розробленої зачіски (стрижки) (не менше ніж 5-6 позицій) виконана на одному аркуші, дублюється на форматі А1.

В цьому розділі технологічні позиції визначають таким чином: рисунок 1-а, рисунок 1-б і т.д. Позиції т/к виконуються послідовно виконанню зачіски або стрижки.

ЗМІСТ ЧАСТИН І РОЗДІЛІВ ДИПЛОМНОГО ПРОЕКТУ

ВСТУП

Вступ повинен бути невеликим, відбивати значення зачіски (стрижки) в загальному образі людини, відображати напрямки подальшого розвитку перукарського мистецтва, висвітлювати питання впровадження нових технологій, роль конкурсів в моделюванні зачісок, та розвитку сучасної моди. У розділі «Вступ» необхідно обґрунтувати цілі та завдання дипломного проекту (1,5 – 2 аркуші).

1. Творча частина

1.1. Характеристика сучасних і перспективних напрямів моди в зачісках (стрижках)

Необхідно описати напрямок моди **більш детально зупинитись на характеристиці напрямків в моделюванні тієї групи зачісок (стрижок), до якої належить задана тема роботи.**

Згідно опрацьованій інформації виконується колаж.

1.2. Розробка моделі зачіски (стрижки) відповідно темі

Під час розробки моделі зачіски слід мати на увазі її призначення тобто розробляти нову зачіску необхідно з урахуванням вимог, що ставляться до тієї чи іншої групи зачісок.

Нова зачіска повинна відповідати вимогам сучасної моди, тож необхідно конкретно вказати елементи, які включені в сучасну модель, і характеризують сучасний напрямок розвитку моди, відобразити нові технологічні прийоми виконання стрижки, довести сучасність і актуальність розробленої зачіски, прийнятність її для подальшого застосування, враховуючи знання набуті з моделювання зачісок.

Також слід враховувати особливості конкретної людини, для якої моделюється зачіска (стрижка), тобто тип обличчя, морфологічні особливості, зріст, будову тіла і при необхідності виконати корекцію недоліків за допомогою зачіски.

Докладний опис розробленої зачіски необхідно подати у вигляді композиційного розбору з аргументацією вибору того чи іншого елемента композиції, конструктивного рішення. Необхідно відмітити значення правильного об’єднання в єдине ціле всіх елементів зачіски (або стрижки), підпорядковуючи їх один одному з метою досягнення повної гармонії між собою, з метою цілковитого розкриття ідеї композиції розробленої моделі зачіски. Композиційний розбір виконується довільно у вигляді твору за встановленим композиційним планом. Обов’язково вказується «зміст» розробки, характер композиції, характеристики силуету, форми, текстури, ліній, акценту, нюансу, тип зачіски, пропорційне рішення, ритм, гармонія кольору, декоративне рішення, формотворення та ін.

Важливим етапом у розробці зачіски – є створення сучасного образу, що включає в себе вибір зачіски, сучасного макіяжу. Щодо теми роботи. 1 малюнок розробленої моделі зачіски на форматі А-4, та дублюється на форматі А-3

2. Технологічна частина

2.1. Розробка технологічної послідовності виконання зачіски (стрижки)

Розробку технологічної послідовності виконання зачіски необхідно розпочинати з обмовлення початкових даних, тобто необхідно з’ясувати, яким операціям і в якій послідовності слід піддати волосся, щоб досягти бажаного результату.

Пильний огляд стану волосся значно допомагає правильно визначити необхідність виконання тих чи інших технологічних операцій (стрижка, фарбування, хімічна завивка, лікування волосся), вибрати спосіб укладки волосся в зачіску, правильно підібрати парфюмерно-косметичні засоби і матеріали для виконання певних операцій відповідно до стриктури волосся. Послідовність всіх підготовчих і головних операцій повинна бути логічно обґрунтована. Практична робота передбачає обов`язкове фарбування волосся моделі згідно тематики. Навести рецептуру приготування фарбників, вказати їх назву та розробити технологічну карту нанесення фарбників 2-4 позиції.

В цьому розділі необхідно описати вибір довжини волосся, кольору волосся для створення нової зачіски, обов'язково скласти технологічну послідовність виконання інших операцій, що передують безпосередньому виконанню зачіски, обґрунтувати необхідність виконання фарбування, інших засобів, якщо це передбачається технологією виконання зачіски.

Обґрунтувати вибір способу укладки волосся в зачіску. Докладно описати характер і послідовність всіх технологічних операцій по створенню зачіски.

Якщо розроблена зачіска виконується із застосуванням бігуді, необхідно обґрунтувати їх вибір (тип, матеріал, діаметр, метод кріплення) залежно від призначення зачіски, розробити схему накручування волосся на бігуді, описати послідовність виконання зачіски, спосіб кріплення оздоблень.

Технологічна карта-схема виконуються на одному аркуші 5-6 позицій

Графічна частина

До складу графічної частини входить технологічна карта (формат A_4 не менше 5-6 позицій на одному аркуші), та її повтор в форматі A_1 (1 аркуш) Технологічна карта повинна відображати послідовність виконання всіх операцій, необхідних для виконання зачіски. Технологічна карта виконується таким чином, щоб можна було легко визначити технологію виконання розробленої зачіски. **Технологічна карта виконується чорною тушшю (маркером).**

На технологічній карті повинні бути вказані:

- початкова довжина волосся,
- розподіл волосся на зони;
- операції, що передують виконанню зачіски (схема накручування волосся для виконання завивки, укладки, способи фарбування волосся, лікування волосся і т.д.),
- схема накручування волосся на бігуді;
- послідовність оформлення деталей і ліній зачіски, кріплення оздоблень,
- художнє оформлення зачіски, тобто загальний вигляд зачіски.

Позиції технологічної карти позначаються малими літерами в алфавітному порядку.

На форматі А3 виконуються малюнки базової історичної зачіски і розробленої сучасної в кольоровому зображенні і повністю відповідають малюнкам що використовуються в пояснювальній записці ДП та виконанню сучасної зачіски на моделі.

Помилки і графічні неточності дозволяється виправляти підчисткою (коректором і чорною гелевою ручкою) зберігаючи охайність роботи.

ВИСНОВКИ

Виконується студентом самостійно, як результат виконаної роботи.(1,5-2 аркуша)

ВИКОРИСТАНІ ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА

Це останній аркуш дипломного проекту, його номер сторінки є заключним.

В ньому необхідно указати перелік використаної інформації (підручники, довідники, літературні твори, інструкції, журнали, тощо).

5.1.2.Склад та структурні елементи проєктної графіки дизайнера одягу

Дипломна робота представлена до захисту повинна складатися з наступних частин:

1. Експозиція графічних робіт.
2. Пояснювальна записка.
3. Моделі колекції, виконані в матеріалі.

Експозиція графічних робіт включає :

1. Художньо- графічні роботи. Це ескізи моделей колекції та ескізи графічної продукції, що рекламує розроблену колекцію.
2. Науково-дослідні графічні роботи. Це копії і замальовки творчого джерела. Графіки формоутворення, прогностичні схеми і т.п.
3. Конструктивно- технологічні графічні роботи. Це креслення конструкцій, розкладки лекал, схеми поузлової обробки, патрони малюнків трикотажних полотен і т.п.
4. Декорування та виготовлення аксесуарів. Розробка ескізів та схем виконання оздоблення в натуральну величину.

Перелік, обсяг і вимоги пропоновані до графічних робіт, що представляються в експозиції

1. Чистові ескізи моделей колекції. Усі моделі колекції повинні бути відображені в в ескізах. Розмір ескізів довільний, але не менш формату А3. Графічна техніка, композиційне рішення ескізів не регламентується. Задача автора передати в ескізах основну художню ідею дипломної роботи.
2. Копії творчого джерела в кількості не менш 10 одиниці, замальовки творчого творчого джерела не менш 15 одиниць. Розміри і техніка графічної подачі копій і замальовок не регламентується, однак вони повинні максимально точно передавати характер творчого джерела і переконливо ілюструвати науково - дослідний аспект дипломної роботи.
3. Графіки, схеми, креслення включаються в експозицію за бажанням автора і консультантів, їхня наявність в експозиції графічних робіт обумовлена науково-дослідною темою дипломної роботи.
4. Декорування та виготовлення аксесуарів. Ескізи та схеми оздоблення представлені в натуральну величину. Ескізи аксесуарів на форматі А3. Композиційне рішення, розміри, техніка подачі не регламентуються, усе підпорядковано творчому задуму автора. В експозиції представлено одну модель виробу, який буде виготовлено. Мають бути представлені всі фрагменти оздоблення і аксесуари данного виробу.
5. Чистові ескізи графічних робі, що рекламують розроблену колекцію.

Пояснювальна записка включає наступні розділи: зміст, введення, науково–дослідний, проектно- композиційний, конструкторський, технологічний, матеріалознавчий, декорування та виготовлення аксесуарів , висновок, список літератури.

Конструкторський, технологічний, матеріалознавчий, декорування та виготовлення аксесуарів , розділи пояснювальної записки виконуються відповідно до рекомендацій розроблених консультантами даних розділів.

Розділ «Введення»

У вступній частині пояснювальної записки розкривається роль дизайнера костюма в сучасному суспільстві , аналізуються світові тенденції розвитку моди, доводиться актуальність теми дипломної роботи і її значення у висвітлюванні завдань вітчизняного дизайну.

Об'єм розділу - не менше 3-х стор.

Науково - дослідний розділ

У науково - дослідному розділі вивчається творче джерело з метою використання отриманих даних при розробці теми дипломної роботи.

Ціль науково - дослідної роботи – виявити здатність дипломника самостійно аналітично мислити, узагальнювати і класифікувати за суттєвими ознаками наявний матеріал по досліджуваному питанню, виділяти важливі сторони досліджуваного матеріалу і логічно погоджувати їх з темою дипломної роботи.

Темою наукового дослідження може стати будь-яка проблема пов'язана з дизайном костюма.

Задача дипломника - переконливо довести наявність подібного зв'язку.

Структура і короткий зміст науково - дослідного розділу:

Спочатку необхідно обґрунтувати вибір теми дослідження, довести актуальність звернення до даної теми у світлі останніх терцій розвитку науки, технології моди і т.д

Далі розкривається стан досліджуваної теми на даний період, вивчається « історія питання» тобто хто, коли, з якими результатами звертався до неї.

Після цього всебічно і докладно описується й аналізується власне джерело, збирається візуальній матеріал у виді копій, замальовок, схем, таблиць, графіків і т.п.

На закінчення аргументуються принципи використання отриманих, у результаті дослідження джерела, матеріалів ,у процесі розробки теми дипломної роботи.

Об'єм розділу – не менше 15стор.

Перелік напрямків наукових досліджень дипломної роботи:

1. Дослідження факторів, що впливають на процес формоутворення в костюмі.
2. Дослідження факторів, що впивають на гармонізацію костюма.
3. Дослідження факторів, що впивають на процес конструювання і технологію виготовлення виробів текстильної і легкої промисловості.

Проектно - композиційний розділ

Ця частина пояснювальної записки займає центральне місце в структурі записки і є найбільш важливою частиною дипломної записки. Проектно-композиційний розділ спирається на результати і висновки попереднього науково-дослідного розділу.

У цьому розділі необхідно описати:

- тип колекції і її структуру;
- композиційний принцип побудови колекції в цілому і кожнім блоці окремо (принцип формоутворення і розвитку форм, колористичні, орнаментальні, фактурні особливості, домінанти і т.п.);
- асортиментний склад колекції і її блоків (з описом кожної моделі);
- аксесуари і доповнення, використані в колекції;
- характерні для колекції зачіски і візажу;

В розділі описується хід експериментального етапу дипломного проектування - виконання частини колекції в матеріалі в умовах виробництва в період переддипломної практики.

Розділ доповнюється ксерокопіями ескізів моделей колекції і фотографіями моделей, виконаних у матеріалі.

Обсяг розділу - не менше 15 стор.

Розділ «Висновки»

У розділі містяться короткі висновки за результатами виконання дипломної роботи. Даються пропозиції по використанню отриманих результатів, включаючи впровадження й оцінку соціальної і техніко – економічної ефективності впровадження.

В тих роботах, для яких визначити техніко – економічний ефект неможливо, потрібно вказати наукову, культурну, народногосподарську, суспільну цінність результатів.

Обсяг розділу – не менш 2-х стор.

Склад та правила оформлення розділів «зміст» і «список літератури» зазначені в розділі «Вимоги до оформлення пояснювальної записки».

Вимоги до виконання виробів у матеріалі:

Моделі виконуються під час переддипломної практики , в умовах виробництва. Доцільно виконувати в матеріалі моделі найбільше , які найбільш яскраво відображають ідею колекції. Фотографії виконаних у матеріалі моделей додаються у проектно - композиційному розділі пояснювальної записки.

В матеріалі моделі виконуються в кількості – не менше 1-го або 2-х комплектів.

Під час захисту диплома виконані в матеріалі моделі колекції переважно потрібно демонструвати на манекенницях.

5.1.3.Склад та структурні елементи проєктної графіки дизайнера інтер'єру

Обсяг і структура дипломної кваліфікаційної роботи:

Об'єм та структура бакалаврської кваліфікаційної роботи у кожному конкретному випадку визначаються відповідно до характеру об'єкту проєктування. Водночас проєкт повинен якнайповніше розкривати планувальне, об'ємно-просторове і конструктивне вирішення інтер'єрного середовища.

Масштаби обираються з врахуванням якнайкращого та детального розкриття теми дипломного проєктування.

Рекомендується такий обсяг графічної частини проекту:

• планувальне вирішення об'єкту з розташуванням меблів та обладнання та фасади (у разі необхідності) (М1:20,1:25, 1:50);

• розгортки стін опрацьованих приміщень (мінімум 2-х, на вибір дипломника) (М1:20, 1:25, 1:50);

• перспективні зображення інтер'єрів відповідних приміщень (мінімум 2-х з кожного приміщення);

• ортогональні проєкції елементу обладнання (на вибір дипломника) (М1:10, 1:20)

Графічна частина кваліфікаційної дипломної роботи експонується на планшеті розміром 1200 на 800 мм. Для досягнення цілісного та логічного компонування зображень потрібно врахувати послідовність втілення дизайнерського

задуму та композиційні закономірності візуального сприйняття (від окреслення теми ДП, планувального вирішення цілого об'єкту та експлікації приміщень та обладнання,

розгорток стін окремих приміщень до фінальних перспективних зображень). Композицію та розміри написів (тема проєкту, експлікації, назви розгорток і перспективних зображень, фінальний підпис) пов'язують з характером зображень.

Складовою частиною експонування кваліфікаційної роботи є **презентація-демонстрація** у формі слайд-шоу її основних частин за допомогою мультимедійного проєктора.

Обов'язковим у кваліфікаційному (дипломному) проєктуванні є виконання **макету** (М1:20, 1:25) з акцентом на опрацьованих приміщеннях, особливо тоді, коли йдеться про складну об'ємно-просторову структуру об'єкту. Найпоширенішими матеріалами для виконання макету є картон, папір, оргскло, пластик, дерево та ін.

Альтернативним варіантом до макету є виконання дипломником **елементу предметного дизайну**, який є складовою частиною його творчого задуму у проєкті (стілець, крісло, журнальний стіл, стелаж, світильник та ін.) в матеріалі (М1:1) з супроводжуючими його робочими кресленнями.

Окрім графічної частини проєкту у склад дипломної кваліфікаційної роботи входить **пояснювальна записка**. Вона вміщує такі розділи: вступ, обґрунтування теми кваліфікаційної роботи, характеристику аналогів, характеристику дизайнерської розробки (функціонально-планувальне рішення, номенклатуру меблевих виробів, художньо-естетичні якості, конструкторсько-технологічні критерії), економічні розрахунки, висновки, літературу, додатки (в т. ч. ілюстрації).

• **Вступ**: об'єкт та предмет кваліфікаційного проєктування, мета та завдання, поставлені перед здобувачем.

• **Обґрунтування теми** кваліфікаційної роботи: актуальність вибору тематики проєктування.

• **Характеристика аналогів**: вітчизняні та світові приклади вирішення інтер'єрів об'єктів аналогічного призначення (мінімум 3 приклади).

• **Характеристика дизайнерської розробки** – основний розділ пояснювальної записки, в якому йдеться про:

−функціонально-планувальне рішення: характеристика планувального вирішення об'єкту, розміщення функціональних зон, особливості функціонально-технологічного процесу, вибір оптимального рішення;

−номенклатура меблевих виробів: перелік обладнання, його призначення, параметри, матеріали, а також можливість перестановки і блокування, зручність експлуатації;

−художньо-естетичні якості: основні композиційні засобив організації простору (масштабність, пропорційність, статичність, динамічність, рівновага і підпорядкування об'ємів та ін.);

−образне вирішення та стилева спрямованість інтер'єрного середовища; використання художньо-декоративних засобів; світло і колір; зв'язок з навколишнім середовищем;

−конструкторсько-технологічні критерії: застосування новітніх та традиційних матеріалів у конструкціях обладнання; оздоблювальні матеріали в інтер'єрі; використання промислових вузлів, деталей та фурнітури; сучасні енергоощадні

технології і практики; міцність, надійність, довговічність та екологічність матеріалів та обладнання.

• **Економічні розрахунки**: визначення орієнтовної вартості оздоблювальних матеріалів та обладнання запроєктованого інтер'єру; розрахунок вартості об'єкту предметного дизайну.

• **Висновки:** підведення підсумків роботи над кваліфікаційною роботою; оцінювання отриманого результату.

• **Перелік літератури**: використані під час виконання графічної частини проєкту та пояснювальної записки джерела подаються в алфавітному порядку (спочатку кириличні позиції, а потім – надруковані латинськими літерами та електронні джерела). Електронні джерела оформлюються відповідно до загальних правил опису літературних джерел, при цьому в квадратних дужках після назви зазначається: [електронний ресурс].

• **Додатки:** допоміжні матеріали, схеми, таблиці, ілюстрації (фотографії аналогів, рисунки, проміжні ескізи та кінцеві проєктні рішення (в тому числі фінальна композиція проєкту, фото макету чи об'єкту предметного дизайну)). Ілюстрації розміщуються окремим блоком.

Кількість ілюстрацій на одному аркуші визначається їхніми розмірами і композиційним укладом. Чисті береги ілюстративних аркушів відповідають нормам текстової частини. Під кожною ілюстрацією проставляється її порядковий номер. Підписи подаються або під кожною ілюстрацією, або окремим переліком ілюстрацій, який передує ілюстративному додатку.

5.1.4.Склад та структурні елементи проєктної графіки графічного дизайнера

Структура дипломного проекту складається з трьох частин:

А – пояснювальна записка.

Б - практична частина.

С - графічна частина.

Розглянемо зміст кожної частини.

<u>А - ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА</u>

Пояснювальна записка включає вступ, основні розділи, висновки, список використаних джерел та додатки, ілюструється ескізами та малюнками.

Вступ

У вступі необхідно обгрунтувати стан розвитку комп'ютерного графічного дизайну в Україні та у світі, його перспективні напрямки. Відобразити завдання художнього проектування та розробки фірмового стилю, рекламної продукції, поліграфічних видань тощо. Обов'язково необхідно визначити основну мету та завдання дипломного проекту, актуальність та новизну проекту.

Основні розділи

Розділ 1. Дослілний аналіз

Мета дослідного аналізу роботи – виявити здатність студента-дипломника самостійно аналітично мислити, узагальнювати і класифікувати за суттєвими ознаками наявний матеріал з досліджуваного питання, виділяти важливі сторони досліджуваного матеріалу і логічно узгоджувати їх з темою дипломного проекту.

У цьому розділі проводиться аналіз існуючих розробок за тематикою дипломного проекта. Описується й аналізується зібраний візуальній матеріал у вигляді логотипів,

фотографій наружної реклами, рекламних проспектів, оголошень, статей рекламного характера, фраєрів тощо. Наприклад, якщо завданням до дипломного проектування є розробка фірмового стилю та рекламної продукції для салону краси, то аналізуються існуючі бренди (їх назва, логотип, вивіска, рекламна продукція, оформлення веб-сайту тощо.).

Текстовий опис повинен посилатись на візуальні матеріали. Обсяг розділу - не менше 20 стор, включаючи візуальні матеріали.

Розділ 2. Художньо-концептуальна частина

2.1.Творча концепція дизайн-проекту

У цьому пункті характеризується творча концепція проєкта. Описується творчий пошук ідеї назви та розробки логотипу. Необхідно обґрунтувати назву майбутнього бренду. Назва повинна бути оригінальною та не повторювати вже існуючі. Слід проаналізувати творчий пошук при створенні логотипу, надати варіанти фор-ескізів, які виконувались у процесі пошукової роботи (не менше п’яти варіантів). Обґрунтувати остаточний варіант, який оформлюється у вигляді творчого ескізу.

Слід обґрунтувати вибір кольорів та їх сполучень для створення корпоративного стилю, описати можливості їх застосування (наприклад, рекламна продукція, дизайн інтер’єру, веб-сайту, фірмовий одяг тощо.).

2.2. Способи і методи художньо-творчого рішення

Необхідно докладно описати художні техніки, методики, технології, що застосовуються у проекті. Обґрунтовується вибір стилістичного рішення, вибір шрифтів, ілюстрацій для рекламних проспектів, буклетів, карток для знижок або карток для постійних клієнтів, візитівок, рекламного оголошення та рекламної статті у журналі, для дизайну веб-сайту тощо.

Текстовий опис повинен посилатись на візуальні матеріали. Обсяг розділу – не менше 25 стор, включаючи візуальні матеріали.

Розділ 3. Виконавча частина

3.1. Матеріали, технічні та програмні засоби

Слід розглянути матеріали, що використовувались при створенні проекту. Описати технічні і програмні засоби реалізації проекту, визначити критерії їх вибору серед можливих варіантів.

Характеристика дизайн-проекту.

Характеризуються розроблені у ході проектування рекламні проспекти, буклети, картки для знижок, візитівки та картки для постійних клієнтів, рекламні оголошення та рекламні статті у журналі, дизайн веб-сайту тощо. Проводиться композиційний розбір, аналіз колористичного і стилістичного рішення.

Текстовий опис повинен посилатись на візуальні матеріали. Обсяг розділу - не менше 25 стор, включаючи візуальні матеріали.

Висновки

У першому абзаці висновків коротко оцінюють стан реалізації основної мети дипломного проектування. У подальшому характеризують розв’язання окремо кожного завдання.

У висновках необхідно наголосити на здобутих результатах та викласти рекомендації щодо їх використання, проаналізувати труднощі, що виникали при

виконанні проекту, зазначити практичну значущість виконаної роботи, а також зробити реальні висновки щодо оригінальності і новизни проекта.

Список використаних джерел та літератури

Список використаних джерел слід розміщувати в порядку згадування джерел у тексті за їх наскрізною нумерацією, або у алфавітному порядку. У основному тексті обов'язкове посилання на літературу. Правила оформлення використаних джерел дивіться у наступному розділі.

Додатки

До додатків доцільно включати допоміжній матеріал: таблиці, фотографії, ілюстрації тощо. У основному тексті обов'язкове посилання на додатки. Розташовують додатки у послідовності згадування їх у тексті та підписуються: "Додаток 1" і т.д. Доцільно виносити у додатки не всі складові графічної частини, а вибіркові (це в основному такі, що обтяжують сприйняття основного тексту).

Б – ПРАКТИЧНА ЧАСТИНА

Практична частина – це реалізація розроблених у ході художньо-концептуального пошуку об'єктів за допомогою засобів комп'ютерної графіки.

Об'єктами дипломного проектування за спеціалізацією «Графічний дизайн» є:

1. Проектування фірмового стилю підприємств, організацій, установ.
2. Проектування POS-матеріалів.
3. Дизайн упаковки.
4. Проектування та візуалізація інформаційних джерел (веб-сайти та сторінки в соціальних мережах).
5. Дизайн-розробка плакатів (серія рекламних плакатів зовнішньої реклами та реклами для соціальних мереж).
6. Створення брендбуку, розробка айдентики компанії.

В – ГРАФІЧНА ЧАСТИНА

Зміст графічної частини

Фор-ескізи логотипу – 5 аркушів (формат А4).

Творчий ескіз розробленого логотипу - 1 аркуш (формат А4), 1 аркуш (формату А3).

За бажанням - фор-ескізи рекламних матеріалів (формат А4).

6. ПРАВИЛА ОФОРМЛЕННЯ ДИПЛОМНОГО ПРОЕКТУ

6.1. Загальні вимоги

Дипломний проєкт друкують за допомогою принтера на одному боці аркуша білого паперу формату А4 (210х297 мм) через півтора міжрядкових інтервали до тридцяти рядків на сторінці, 14-м кеглем.

До загального обсягу роботи не входять додатки, список використаних джерел, таблиці та малюнки, які повністю займають площу сторінки. Але всі сторінки зазначених структурних одиниць підлягають суцільній нумерації.

Текст роботи необхідно друкувати, залишаючи поля таких розмірів: ліве - не менше 25 мм. праве - не менше 10 мм, верхнє не менше 20 мм, нижнє - не менше 20 мм.

Допускається наявність не більше двох виправлень на одній сторінці.

Текст основної частини поділяють на розділи, підрозділи, пункти та підпункти.

Заголовки структурних частин "ЗМІСТ", "ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ",

“ВСТУП”, “РОЗДІЛ”, “ВИСНОВКИ”, “ДОДАТКИ”, “СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ”, друкують великими літерами по центру рядка. Заголовки підрозділів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу. Крапку у кінці заголовка не ставлять. Якщо заголовок складається з двох або більше речень. їх розділяють крапкою. Заголовки пунктів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу в розрядці у підбір до тексту. В кінці заголовка, надрукованого в підбір до тексту, ставиться крапка.

Відстань між заголовком (за винятком заголовка пункту) та текстом повинна дорівнювати 2 інтервали.

Кожну структурну частину роботи треба починати з нової сторінки.

6.2. Нумерація

Нумерацію сторінок, розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів, малюнків, таблиць, формул подають арабськими цифрами без знака №.

Першою сторінкою роботи є титульний аркуш, який включають до загальної нумерації сторінок. На титульному аркуші номер сторінки не ставлять, на наступних сторінках номер проставляють у правому нижньому куті сторінки без крапки в кінці.

Такі структурні частини, як зміст, вступ, висновки, список використаної літератури, джерела, додатки не мають порядкового номера. Звертаємо увагу на те, що всі аркуші, на яких розміщені згадані структурні частини роботи, нумерують звичайним чином. Не нумерують лише їх заголовки, тобто не можна друкувати: “1. ВСТУП” або “Розділ 6. ВИСНОВКИ”. Номер розділу ставлять після слова "РОЗДІЛ”, після номера крапку не ставлять, потім з нового рядка друкують заголовок розділу.

Підрозділи нумерують у межах кожного розділу. Номер підрозділу складається а номера розділу і порядкового номера підрозділу, між якими ставлять крапку. В кінці номера підрозділу повинна стояти крапка, наприклад: “2.3.” (третій підрозділ другою розділу). Потім у тому ж рядку наводять заголовок підрозділу.

Пункти нумерують у межах кожного підрозділу. Номер пункту складається і порядкових номерів розділу підрозділу, пункту, між якими ставлять крапку. В кінці номера повинна стояти крапка, наприклад: “1.3.2.” (другий пункт третього підрозділу першою розділу). Потім у тому ж рядку наводять заголовок пункту. Пункт може не мати заголовка.

Підпункти нумерують у межах кожною пункту за такими ж правилами, як пункти

Ілюстрації (фотографії, креслення, схеми, графіки, карти) і таблиці необхідно наводити безпосередньо після тексту, де вони згадані вперше, або на наступній сторінці. Ілюстрації і таблиці, розміщені на окремих сторінках, включають до загальної нумерації сторінок.

Ілюстрації позначають словом “Рис." і нумерують послідовно в межах розділу, за винятком ілюстрацій, поданих у додатках.

Номер ілюстрації повинен складатися з номера розділу і порядкового номера ілюстрації, між якими ставиться крапка.

Наприклад: Рис. 1.2 (другий рисунок першого розділу).

Номер ілюстрації, її назва і пояснювальні підписи розміщують послідовно під ілюстрацією. Якщо в розділі подано одну ілюстрацію, то її нумерують за загальними правилами.

Таблиці нумерують послідовно (за винятком таблиць, поданих у додатках) в межах

розділу. В правому верхньому куті над відповідним заголовком таблиці розміщують напис " Таблиця" із зазначеннями номера. Номер таблиці повинен складатися з номера розділу і порядкового номера таблиці, між якими ставиться крапка, наприклад: “Таблиця 1.2" (друга таблиця першою розділу).

Якщо в розділі є лише одна таблиця, її нумерують за загальними правилами.

При перенесенні частини таблиці на інший аркуш (сторінку) слово “Таблиця" і номер її вказують один раз справа над першою частиною таблиці, над іншими частинами пишуть слова “Продовж, табл.” і вказують номер таблиці, наприклад: “Продовж. табл.1.2".

Формули (якщо їх більше однієї) нумерують у межах розділу. Номер формули складається з номера розділу і порядкового номера формули в розділі, між якими ставлять крапку. Номери формул пишуть біля правого поля аркуша на рівні відповідної формули в круглих дужках, наприклад: (3.1) (перша формула третього розділу).

6.3. Ілюстрації

Ілюструвати роботу слід, виходячи із певного загальною задуму, за ретельно продуманим тематичним планом, що допомагає уникнути ілюстрацій випадкових, пов'язаних із другорядними деталями тексту і запобігти невиправданим пропускам ілюстрацій до найважливіших тем. Кожна ілюстрація має відповідати тексту, а текст - ілюстрації.

Назви ілюстрацій розміщують після їхніх номерів. За необхідності ілюстрації доповнюють пояснювальними даними (підрисунковий підпис).

Підпис під ілюстрацією зазвичай має чотири основних елементи:

- Найменування графічного сюжету, що позначається скороченим словом “Рис.”;
- порядковий номер ілюстрації, який вказується без знаку номера арабськими цифрами;
- тематичний заголовок ілюстрації, що містить текст із якомога стислою характеристикою зображеного;
- експлікацію, яка будується так: деталі сюжету позначають цифрами, які виносять у підпис, супроводжуючи їх текстом.

Основними видами ілюстративного матеріалу є: креслення, технічний рисунок, схема, фотографія, діаграма і графік.

Не варто оформлювати посилання на ілюстрації як самостійні фрази, в яких лише повторюється те, що міститься у підписі. У тому місці, де викладається тема, пов'язана з ілюстрацією, і де читачеві треба вказати на неї, розміщують посилання у вигляді виразу в круглих дужках “(рис.3.1)” або зворот типу: “...як це видно з рис. 3.1” або “... як це показано на рис. 3.1”.

6.4. Таблиці

Слово Таблиця 2.3. розмішують над назвою таблиці, праворуч. Кожна таблиця повинна мати назву, яку розміщують над таблицею і друкують симетрично до тексту. Назву наводять жирним шрифтом.

Текст у таблиці варто друкувати кеглем 12 з одинарним інтервалом.

Таблицю розміщують після першого згадування про неї в тексті, так, щоб її можна було читати без повороту переплетеного блоку або з поворотом за стрілкою годинника. Таблицю з великою кількістю рядків можна переносити на наступну сторінку. При перенесенні таблиці на наступну сторінку назву вміщують тільки над її першою

частиною

Якщо цифрові або інші дані в якому-небудь рядку таблиці не подають, то в ньому ставлять прочерк.

6.5. Формули

При використанні формул необхідно дотримуватися певних правил.

Найбільші, а також довгі і громіздкі формули, котрі мають у складі знаки суми, добутку, диференціювання, інтегрування, розміщують на окремих рядках. Це стосується також і всіх нумерованих формул. Для економії місця кілька коротких однотипних формул, відокремлених від тексту, можна подати в одному рядку, а не одну під одною. Невеликі і нескладні формули, що не мають самостійного значення, вписують всередині рядків тексту.

Пояснення значень символів і числових коефіцієнтів треба подавати безпосередньо під формулою в тій послідовності, в якій вони наведені у формулі. Значення кожного символу і числового коефіцієнта треба подавати з нового рядка. Перший рядок пояснення починають зі слова “де” без двокрапки.

Рівняння і формули треба виділяти з тексту вільними рядками. Вище і нижче кожної формули потрібно залишити не менше одного вільного рядка. Якщо рівняння не вміщується в один рядок, його слід перенести після знака рівності (=), або після знаків плюс (+), мінус (-), множення.

Нумерувати слід лише ті формули, на які є посилання в наступному тексті.

Інші нумерувати не рекомендується.

Порядкові номери позначають арабськими цифрами в круглих дужках біля правого поля сторінки без крапок від формули до її номера. Номер, який не вміщується у рядку з формулою, переносять у наступний нижче формули. Номер формули при її перенесенні вміщують на рівні останнього рядка. Якщо формулу взято в рамку, то номер такої формули записують зовні рамки з правого боку навпроти основного рядка формули. Номер формули-дробу подають па рівні основної горизонтальної риски формули.

Загальне правило пунктуації в тексті з формулами таке: формула входить до речення як його рівноправний елемент. Тому в кінці формул і в тексті перед ними розділові знаки ставлять відповідно до правил пунктуації.

Двокрапку перед формулою ставлять лише у випадках, передбачених правилами пунктуації:

а) у тексті перед формулою є узагальнююче слово;

б) цього вимагає побудова тексту, що передує формулі.

Розділовими знаками між формулами, котрі йдуть одна під одною і не

відокремлені текстом, можуть бути кома або крапка з комою безпосередньо за формулою до її номера.

6.6. Загальні правила цитування та посилання на використані джерела

При написанні дипломного проєкту студент повинен посилатися на цитовану літературу, або на ту літературу, звідки взято ідеї, висновки, задачі, питання, вивченню яких присвячена робота. Посилатися слід на останні видання публікацій.

Якщо використовують відомості, матеріали з монографій, оглядових статей, інших джерел з великою кількістю сторінок, тоді в посиланні необхідно точно вказати номери сторінок, ілюстрацій, таблиць, формул з джерела, на яке є посилання.

Посилання в тексті на літературні джерела слід зазначати порядковим номером за

переліком посилань, виділеним двома квадратними дужками, наприклад, “... у працях [1-7]...".

Для підтвердження власних аргументів посиланням на авторитетне джерело або для критичного аналізу того чи іншого друкованого твору слід наводити цитати. Науковий етикет потребує точно відтворювати цитований текст, бо найменше скорочення наведеного витягу може спотворити зміст, закладений автором.

Загальні вимоги до цитування такі:

1) текст цитати починається і закінчується лапками і наводиться в тій граматичній формі, в якій він поданий у джерелі, із збереженням особливостей авторського написання. Наукові терміни, запропоновані іншими авторами, не виділяються лапками, за винятком тих, що викликали загальну полеміку. У цих випадках використовується вираз "так званий";

2) цитування повинно бути повним, без довільного скорочення авторського тексту та без перекручень думок автора. Пропуск слів, речень, абзаців при цитуванні допускається без перекручення авторського тексту і позначається трьома крапками. Вони ставляться у будь-якому місці цитати (на початку, всередині, наприкінці). Якщо перед випущеним текстом або за ним стояв розділовий знак, то він не зберігається;

3) кожна цитата обов’язково супроводжується посиланням на джерело;

4) при непрямому цитуванні (переказі, викладі думок інших авторів своїми словами), що дає значну економію тексту, слід бути гранично точним у викладенні думок автора, коректним щодо оцінювання його результатів і давати відповідні посилання на джерело;

5) якщо необхідно виявити ставлення до окремих слів або думок з цитованого тексту, то після них у круглих дужках ставлять знак оклику або знак питання.

6.7. Оформлення переліку літературних джерел

Бібліографічний опис оформлюється згідно з ДСТУ ГОСТ 7.1:2006 «Система стандартів з інформації, бібліотечної та видавничої справи. Бібліографічний запис. Бібліографічний опис. Загальні вимоги та правила складання».

Проміжки між знаками та елементами опису є обов’язковими і використовуються для розрізнення знаків граматичної і приписаної пунктуації.

Назви літературних джерел наводяться мовою оригіналу.

В дипломному проєкту можна використовувати як друковані, так і електронні джерела.

У списку опублікованих праць автора дипломного проєкту необхідно вказати прізвища та ініціали всіх його співавторів незалежно від виду публікації.

Приклади

Один або кілька авторів:

Коренівський Д. Г. Дестабілізуючий ефект параметричного білого шуму в неперервних та дискретних динамічних системах / Коренівський Д. Г. — К. : Ін-т математики, 2006. — 111 с. — (Математика та її застосування) (Праці / Ін-т математики НАН України ; т. 59).

Суберляк О. В. Технологія переробки полімерних та композиційних матеріалів : підруч. [для студ. вищ. навч. закл.] / О. В. Суберляк, П. І. Баштанник. — Львів : Растр-7, 2007. — 375 с.

5 авторів і більше:

Новітня історія країн Західної Європи та Північної Америки, 1918-1945 рр. : навч. посіб. для студ. ВНЗ / Баран З. А., Кипаренко Г. М., Мовчан С. П. [та ін.] ; за ред. М. Швагуляка. - Львів : Афіша, 2005. - 288 с. - ISBN 966-325-052-6.

Правова статистика : підручник / [авт. кол. : Моісєєв Є. М., Джужа О. М., Василевич В. В. та ін.]. - К. : Атіка, 2008. - 392 с. - ISBN 978-966326-262-8.

Без автора:

Історія Свято-Михайлівського Золотоверхого монастиря / [авт. тексту В. Клос]. — К. : Грані-Т, 2007. — 119 с.

Проблеми типологічної та квантитативної лексикології : [зб.наук.праць / наук, ред. Каліущенко В. та ін.]. — Чернівці : Рута, 2007. — 310 с.

Багатотомний документ:

Бондаренко В. Г. Теорія ймовірностей і математична статистика. Ч.1 / В. Г. Бондаренко, І. Ю. Канівська, С. М. Парамонова. — К. : НТУУ "КПІ", 2006. — 125с.

Матеріали конференцій, з'їздів:

Економіка, менеджмент, освіта в системі реформування агропромислового комплексу : матеріали Всеукр. конф. молодих учених-аграрників ["Молодь України і аграрна реформа"], (Харків, 11—13 жовт. 2000 р.) / М-во аграр. політики, Харк. держ. аграр. ун-т ім. В. В. Докучаева. — Х. : Харк. держ. аграр. ун-т ім. В. В. Докучаева, 2000. — 167 с.

Ризикологія в економіці та підприємництві: зб. наук, праць за матеріалами міжнар. наук.-практ. конф., 27-28 берез. 2001 р. / М-во освіти і науки України, Держ податк. адмін. України [та ін.]. — К. : КНЕУ : Акад. ДПС України, 2001. — 452 с.

Словники:

Тимошенко З. І. Болонський процес в дії : словник-довідник основних термінів і понять з орг. навч. процесу у вищ. навч. закл. / З. І. Тимошенко, О. І. Тимошенко.

— К. : Європ. ун-т, 2007. — 57 с.

Європейський Союз: словник-довідник / [ред.-упоряд. М. Марченко]. — 2-ге вид., оновл. — К. : К.І.С., 2006. — 138 с.

Законодавчі та нормативні документи:

Кримінально-процесуальний кодекс України : за станом на 1 груд. 2005 р. / Верховна Рада України. — Офіц. вид. — К. : Парлам. вид-во, 2006. — 207 с. — (Бібліотека офіційних видань).

Експлуатація, порядок і терміни перевірки запобіжних пристроїв посудин, апаратів і трубопроводів теплових електростанцій : СОУ-Н ЕЕ 39.501:2007. — Офіц. вид. — К. : ГРІФРЕ : М-во палива та енергетики України, 2007. — VI, 74 с.

— (Нормативний документ Мінпаливенерго України. Інструкція).

Стандарти:

Графічні символи, що їх використовують на устаткуванні. Покажчик та огляд (ISO 7000:2004, IDT) : ДСТУ ISO 7000:2004. — [Чинний від 2006-01-01]. — К.

:

Держспоживстандарт України, 2006. — IV, 231 с. — (Національний стандарт України).

Якість води. Словник термінів : ДСТУ ISO 6107-1:2004 — ДСТУ ISO 6107- 9:2004. — [Чинний від 2005-04-01]. — К. : Держспоживстандарт України, 2006. — 181с. —

(Національні стандарти України).

Каталоги:

Пам'ятки історії та мистецтва Львівської області : каталог-довідник / [авт.- упоряд. М. Зобків та ін.]. — Львів : Новий час, 2003. — 160 с

Бібліографічні показники:

Куц О. С. Бібліографічний покажчик та анотації кандидатських дисертацій, захищених у спеціалізованій вченій раді Львівського державного університету фізичної культури у 2006 році / О. Куц, О. Вацеба. — Львів : Укр. технології, 2007. — 74 с.

Систематизований покажчик матеріалів з кримінального права, опублікованих у Віснику Конституційного Суду України за 1997—2005 роки / [уклад. Кирись Б. О., Потлань О. С.]. — Львів : Львів. держ. ун-т внутр. справ, 2006. — 11 с. — (Серія: Бібліографічні довідники ; вип. 2).

Дисертації:

Петров П. П. Активність молодих зірок сонячної маси: дис доктора фіз.-мат. наук : 01.03.02 / Петров Петро Петрович. - К., 2005. - 276 с.

Автореферати дисертацій:

Новосад І. Я. Технологічне забезпечення виготовлення секцій робочих органів гнучких гвинтових конвеєрів : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. техн. наук : спец. 05.02.08 «Технологія машинобудування» /І. Я. Новосад. — Тернопіль, 2007. — 20 с.

Електронні ресурси:

Богомольний Б. Р. Медицина екстремальних ситуацій [Електронний ресурс]] : навч. посіб. для студ. мед. вузів III—IV рівнів акредитації / Б. Р. Богомольний, В. В. Кононенко, П. М. Чуєв. — 80 Міп / 700 MB. — Одеса : Одес. мед. ун-т, 2003. — (Бібліотека студента-медика) — 1 електрон. опт. диск (CD-ROM) ; 12 см. — Систем. вимоги: Pentium ; 32 Mb RAM ; Windows 95, 98, 2000, XP ; MS Word 97- 2000.— Назва з контейнера.

Розподіл населення найбільш численних національностей за статтю та віком, шлюбним станом, мовними ознаками та рівнем освіти [Електронний ресурс] : за даними Всеукр. перепису населення 2001 р. / Держ. ком. статистики України ; ред.

О. Г. Осауленко. — К. : CD-вид-во «Інфодиск», 2004. — 1 електрон. опт. диск (CD-ROM) : кольор. ; 12 см. — (Всеукр. перепис населення, 2001). — Систем. вимоги: Pentium-266 ; 32 Mb RAM ; CD-ROM Windows 98/2000/NT/XP. — Назва з титул. екрану.

Бібліотека і доступність інформації у сучасному світі: електронні ресурси в науці, культурі та освіті : (підсумки 10-ї Міжнар. конф. „Крим-2003") [Електронний ресурс] / Л. Й. Костенко, А. О. Чекмарьов, А. Г. Бровкін,

І. А. Павлуша // Бібліотечний вісник — 2003. — № 4. — С. 43. — Режим доступу до журн. : http://www.nbuv.gov.ua/articles/2003/03klinko.htm

6.8. Додатки (подаються за необхідності)

Додатки оформлюють як продовження роботи на наступних її сторінках або у вигляді окремої частини (книги), розміщуючи їх у порядку появи посилань у тексті.

Якщо додатки оформлюють на наступних сторінках, кожний такий додаток повинен починатися з нової сторінки. Додаток повинен мати заголовок, надрукований малими літерами з першої великої симетрично відносно тексту сторінки. Посередині рядка над заголовком малими літерами з першої великої друкується слово "Додаток Б" і велика

літера, що позначає додаток.

Додатки слід позначати послідовно великими літерами української абетки, за винятком літер Г, Є, І, Ї, И, О, Ч. Ь, наприклад, додаток А, додаток Б.

При оформленні додатків окремою частиною (книгою) на титульному аркуші під назвою роботи друкують великими літерами слово "ДОДАТКИ".

Текст кожного додатка за необхідності може бути поділений на розділи й підрозділи, які нумерують у межах кожного додатка. У цьому разі перед кожним номером ставлять позначення додатка (літеру) і крапку, наприклад, А.2 - другий розділ додатка А; В.3.1 перший підрозділ третього розділу додатка В.

Ілюстрації, таблиці та формули, розміщені в додатках, нумерують у межах кожного додатка, наприклад: рис. Д. 1.2-другий рисунок першого розділу додатка Д); формула (А.І)- перша формула додатка А.

7. . КРИТЕРІЇ ОЦІНКИ ДИПЛОМНОГО ПРОЕКТУ

Визначальними критеріями при оцінюванні кваліфікаційного проекту виступають самостійність, загальна творча активність, теоретичний та художній рівень проекту, графічна підготовка представлених матеріалів, володіння законами композиції, кольорознавства, креслення та перспективи, знання принципів формотворення та норм ергономіки, практична значимість висновків та пропозицій, уміння здобувача освіти вести дискусію, аргументовано захищати свою концепцію і робити висновки.

Загальна оцінка за кваліфікаційний проект фахового молодшого бакалавра денної форми навчання формується з наступних позицій:

- пояснювальна записка;
- графічна частина;
- макетна частина;
- захист кваліфікаційного проекту (включає виступ здобувача освіти).

Оцінювання кваліфікаційного проекту виконується за 5-бальною системою.

Оцінка «відмінно» виставляється, якщо проект (робота) виконаний на замовлення підприємства або його результати можуть бути реалізовані на практиці. Виконано декілька проектних пропозиції основного завдання та представлені варіанти мають творчий, оригінальний характер відрізняються від традиційно прийнятих.

Кваліфікаційний проект (робота) містить всі необхідні розділи та елементи, що передбачені завданням на дипломне проектування. Відгук та рецензія позитивні. Доповідь змістовна та відбиває високий рівень теоретичної та професійної підготовки. Відповіді на питання членів дек повні та вірні.

Оцінка «добре» виставляється, якщо тема в кваліфікаційному проекті розкрита, теоретичні обґрунтування та висновки вірні, але присутні окремі недоліки непринципового характеру: поверхнево зроблено аналіз літературних джерел, не в повній мірі проаналізовані аналоги та прототипи. Відгук та рецензія позитивні, але мають окремі недоліки. Доповідь логічна, гарно проілюстрована, в цілому відбиває результати дипломного проектування та достатній рівень теоретичної й практичної підготовки випускника. Відповіді на питання членів дек вірні, але не завжди повні або коректні.

Оцінка «задовільно» виставляється, якщо тема розкрита повністю, але науково-теоретичний та методичний рівень її виконання не дуже високий; одержані результати систематизовані недостатньо, висновки зроблені непереконливо. Відгук та

рецензія позитивні, але мають зауваження. Доповідь відбиває основні результати роботи та достатній рівень теоретичної й професійної підготовки випускника.

Оцінка «незадовільно» виставляється, якщо тема розкрита неповністю, науково-методичний рівень роботи низький; одержані результати не систематизовані, висновки зроблені непереконливо; дипломник погано володіє матеріалом дослідження, неспроможний відповісти на запитання; є суттєві зауваження до оформлення роботи. Доповідь не відбиває змісту виконаної роботи. Наглядні матеріали є випадковими або відсутніми. Більшість відповідей не вірні, студент не володіє предметом дослідження.

8. ПОРЯДОК ЗАХИСТУ ДИПЛОМНОГО ПРОЕКТУ

Захист кваліфікаційних (дипломних) робіт проводиться на відкритому засіданні екзаменаційної комісії.

До захисту кваліфікаційних (дипломних) робіт допускаються студенти, які виконали усі вимоги навчального плану підготовки фахового молодшого бакалавра дизайну.

До екзаменгаційної комісії (ЕК) до початку захисту дипломної роботи подаються такі документи:

– довідка з деканату про виконання студентом навчального плану і оцінки, одержані ним з теоретичних дисциплін, курсових проєктів і робіт;

– відгук керівника дипломного проєкту;

– рецензія на дипломний проєкт;

– заява щодо самостійності виконання випускної кваліфікаційної роботи;

Доповідь дипломника щодо загальних положень виконаної кваліфікаційної (дипломної) роботи не повинна перевищувати 10-15 хвилин. Далі за регламентом дипломник відповідає на питання, які стосуються теми дипломного проєкту, його складу, окремих рішень, методів проєктування.

Після цього оголошуються відгуки рецензента і керівника. В обговоренні дипломного проєкту, крім членів ЕК, можуть брати участь керівник, рецензент і присутні на захисті. Дипломник у заключному слові висловлює своє ставлення до зауважень керівника, рецензента та інших присутніх на захисті. Свою незгоду з окремими зауваженнями студент повинен обґрунтувати і аргументувати. Результати захисту дипломних проєктів оголошуються у той же день після оформлення протоколів засідання ЕК.

При визначенні підсумкової оцінки щодо захисту кваліфікаційної (дипломної) роботи враховуються:

– сукупна якість усіх компонентів виконаного проєкту,

– доповідь здобувача по кожному розділу;

– відповіді на питання;

– оцінка рецензента;

– відгук керівника.

Студент, який виконав роботу в строк, але одержав при захисті дипломної роботи незадовільну оцінку, відраховується з Коледжу і через рік за рішенням ЕК може представити повторно на захист свою роботу з доробкою чи виконати дипломну роботу на іншу тему.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Закон україни №2984-iii «про вищу освіту» // відомості верховної ради. – 2002. – № 20.–134 с.

2. Наказ міністерства освіти і науки, молоді та спорту України від 29 березня 2012 р. № 384.

3. Міжнародна стандартна класифікація освіти (isced – 97: international standard classification of education/unesco, paris).

4. Постанова кабінету міністрів України від 13.12.2006 р. № 1719; «про перелік напрямів, за якими здійснюється підготовка фахівців у вищих навчальних закладах за освітньо-кваліфікаційним рівнем бакалавра».

5. Комплекс нормативних документів для розробки складових системи стандартів вищої освіти. Додаток 1 до наказу Міносвіти України від 31.07.1998 р. №285 зі змінами та доповненнями, що введені розпорядженням міністерства освіти і науки україни від 05.03.2001 р. №28-р. // інформаційний вісник «вища освіта». – 2003. – № 10. – 82 с.

6. Змістові частини галузевих стандартів вищої освіти підготовки фахівців освітньо-кваліфікаційних рівнів молодшого спеціаліста та бакалавра щодо гуманітарної, соціально-економічної та екологічної освіти та освіти з безпеки життєдіяльності людини й охорони праці // інструктивний лист МОН України від 19.06.2002 р. №1/9-307 / інформаційний вісник «вища освіта». – 2003. – № 11. – 55 с.